

[Glistrup]

kendt disse ændringsforslag fra den 9. december. Nej, arbejdsmarkedsordførerne har kendt dem fra den 16. december, dvs. i dag, kl. 16.10. Andre mennesker har ikke haft skyggen af en chance for at lære det her at kende og har ikke på nuværende tidspunkt haft nogen som helst mulighed for at kende de ting, der ligger i disse ændringsforslag. Det er noget helt fuldstændig nyt, som vi får kl. 16.10.

Til et lovforslag, som nu er til tredje behandling og skal vedtages endeligt, kommer der noget totalt nyt kl. 16.10, og nu står vi her kl. 20.40 og er i gang med en tredjebehandling af noget, som overhovedet ikke har været fremme for nogen som helst, hverken i befolkningen eller i Folketinget eller noget som helst andet sted. Det er sandheden om det lovjaskeri, som foregår her i dette øjeblik.

Så må man selvfølgelig ikke have lov til at sige, som fru Pia Kjærsgaard gjorde, at det er, fordi folketingsmedlemmerne hellere vil på juleferie end passe deres arbejde. Jeg skal ikke blande mig i, hvad der er baggrunden for det, men det er i hvert fald aldeles uanstændigt, det, der sker.

Hvad er det så for noget, man skal tage stilling til? Ja, i denne side-op-og-side-ned skal jeg bare læse nogle få linjer om, hvad det er, der skal afgøres:

»Et medlem, hvis ret til dagpenge er bortfaldet efter stk. 1, bevarer uanset stk. 1 retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet påbegynder et arbejdstilbud efter § 1, stk. 3, 3. pkt., eller § 1, stk. 4, nr. 5, i lov om arbejdstilbud til ledige eller har afslået arbejdstilbudet.

Et medlem, hvis dagpengen er bortfaldet efter stk. 1, og som ikke benytter sig af retten til et arbejdstilbud efter § 1, stk. 1, 3. pkt., eller § 1, stk. 4, nr. 5, i lov om arbejdstilbud til ledige, har ved fuld ledighed alene ret til dagpenge som deltidsforsikret. Retten til dagpenge som fuldtidsforsikret genindtræder, når medlemmet har haft mere end 300 timers beskæftigelse inden for en periode på 10 uger eller et arbejdstilbud.«

Det er bare nogle af de regler, der er, men sådan fortsætter det side op og side ned, og Folketinget skal nu tage stilling til, om det giver en ret og rimelig afgrænsning mellem de mennesker, der er tale om ude i det danske samfund; om det nu er de rigtige, der får bevilget dagpenge, og de rigtige, der ikke får dagpenge.

Er dette afgrænsningen på f.eks. alle de områder, fru Lilli Gyldenkilde omtalte, om det er sygehjælpere eller det er fiskeindustriens arbejdere eller det er rejsemontører eller det er bibliotekarer eller det er vagtlæger på sygehuse eller hele den stribe vidt forskellige arbejdsforhold? Det skal afgøres efter de regler, vi har sagt her.

De mennesker, det drejer sig om, har ikke nogen som helst mulighed for at komme til Folketinget og sige: Her er de og de argumenter for, at man har overset ditten og datten.

Derfor har vi selvfølgelig spurgt arbejdsministeren: Jamen er det nu helt i orden? Svaret var ganske enkelt – og det er refereret i tillægsbetænkningen, så der er begået diskretionsbrud, det var allerede gjort, da vi skrev det – at det kunne arbejdsministeren ikke overskue, fordi der er så mange forhold på arbejdsmarkedet.

Det er det, vi ved om det: Det er et område, som arbejdsministeren ikke kan overskue, og så skal det absolut gennemføres her og nu, selv om det ikke er nogen som helst hastesag, at disse nye ting absolut skal presses igennem. Det eneste er prestige mellem Socialdemokratiet og regeringen. Man er bange for at få at vide, når man kommer hjem i sin valgkreds her op mod jul, at det skulle man ikke være gået ind på, det forlig eller det forlig. Her skal forliget være i havn og være puttet ind i lovteksten.

Det er et rent og skært Christiansborgnummer, der laves. Det er sagligt aldeles uforsvarligt. Det er ikke på nogen måde et påtrængende tilfælde, som der står i den forretningsorden, som flertallet dispenserede fra. Det er simpelt hen noget, som man ikke anstændigvis kan være bekendt.

Når vi så skal tage stilling til disse 8 ændringsforslag, så er det i hvert fald godt, at der engang har været et fornuftigt menneske i Folketinget – en mand fra et regeringsparti endda, fra Venstre, Danmarks Liberale Parti, formand for dette parti, Erik Eriksen hed han – og han sagde noget særdeles fornuftigt, som det ville være rart hvis hans ætlinge nu fulgte: Er du i tvivl, så stem nej. Jeg kan ikke tænke mig, at der findes sådanne supergenier hverken i Venstres gruppe eller andre steder, at de ikke ville være i tvivl om disse reglers rimelige indretning, efter at de har haft lejlighed til lige at kaste et blik på disse forslag med ganske kort varsel.